

skadekomne. Jeg har været inde paa dette Spørgsmaal før og behøver derfor ikke at gaa stærkt ind paa det nu. Jeg vil dog endnu gøre gældende, at naar det ærede Medlem nys til Forsvar for denne Kapitaludbetaling gjorde gældende, at en saadan lille Kapital i en dygtig Mands Haand vil være en overordentlig stor Vinding for ham, og at dette i mange Tilfælde vil være bedre, end om han faar udbetalt en aarlig Understøttelse, kan det ærede Medlem jo godt have Ret deri, men hvem siger, at den altid kommer i en dygtig Mands Haand — det tør det ærede Medlem heller ikke selv paastaa. Jeg tør paastaa, at i mange Tilfælde, ja, som oftest, vil det gaa saaledes, at denne lille Kapital, som det i Virkeligheden er, hvorom der her er Tale, ganske vist kommer paa Hænder, hvor den vedkommende selvfølgelig har den redeligste Vilje til at bringe ud af den lille Kapital alt det, han kan, men vi maa lægge Mærke til, at denne lille Kapital næsten altid kommer til en Mand, som skal til at grunde en Stilling, som han ikke tidligere har været kendt med. Det vil altid kræves, af den vedkommende, at han nu skal sætte sig i Gang med en anden Næringsvej end den, han hidtil har beskæftiget sig med, og som han jo selvfølgelig ogsaa har noget Kendskab til. Derfor tror jeg, at det meget ofte vil gaa saaledes, at trods det, at den paa-gældende forulykkede kan være meget dygtig, trods det, at han selvfølgelig kan have den redeligste Vilje til nu at bringe alt det, han er i Stand til, ud af sin lille Kapital, vil det alligevel mislykkes for ham. Vi maa huske paa, at det ikke er saa let at slaa sig igennem i disse Tider, Konkurrencen er stor, hvad man saa end tager fat paa, og denne lille Kapital er ikke af den Størrelse, at den giver ham noget egentlig Forspring for dem, han kommer til at konkurrere med. Derfor er jeg fuldstændig sikker paa og tør paastaa, at den Bedrift, den paagældende gaar ind i, meget ofte gaar i Stykker for ham, og at den lille Kapital gaar tabt, saa at Enden paa det hele bliver, at den vedkommende nogen Tid efter, at han har faaet Erstatning for det Ulykkestilfælde, som er overgaaet ham — nogle Aar efter, en kortere eller længere Tid efter — bliver nødt til at henvende sig til det offentlige for at faa Understøttelse, meget før han endnu selv — kan jeg gerne sige — er slidt op. Det vilde aldrig kunne finde Sted efter det tidligere Regeringsforslag. Det kan være, at den aarlige Understøttelse, der gaves, kunde være lille nok, og maaske i enkelte Til-

fælde ikke var tilstrækkelig, det er noget andet, men han vilde altid have den stadig tilbagevendende Understøttelse. Og medens man nu behandler Mændene paa den Maade, som Forslaget her angiver, saa at kun de, der ere over 30 og under 55, staa frit over for Valget imellem at faa Kapitalen udbetalt eller at faa købt en Livrente for den, er det ganske underligt at se, at man over for Kvinderne optræder paa en ganske anden Maade. Kvinderne slaar man uden videre sammen med umyndige. Hvorvidt dette er rigtigt, og hvorvidt det i det hele taget er i Flugt med den Maade, hvorpaa man ellers her i Tinget plejer at behandle Kvinderne, det skal jeg aldeles henstille til det høje Ting. Nej, den Maade, man plejer at tage sig af Kvindernes Sager paa her, er jo netop den, at man saa vidt muligt søger at ligestille dem med Mændene, og derfor forundrer det mig noget, at man her har sidestillet dem med umyndige. Jeg synes, at vil man gøre nogenlunde Ret og Skel mod Kvinderne, bør man sandelig ogsaa bære sig ad over for dem i hvert Tilfælde nogenlunde paa samme Maade, som man bærer sig ad over for Mændene.

Der er ogsaa en anden Ting, som jeg tidligere har været inde paa, og som jeg heller ikke nu skal komme dybt ind paa, men som jeg dog ikke kan undlade at berøre, det er den Maade, hvorpaa man stiller sig over for Møllerne. Det ærede Medlem talte om Mejerierne — jeg kommer maaske tilbage dertil — og regnede op som noget meget betydeligt, hvad man der tog med, og de hørte jo dog til Landbruget. Ja, det er jo noget, men noget meget betydeligt synes jeg just ikke det er i Sammenligning med hele den store Arbejderklasse ude paa Landet. Nu kunde man maaske straks sige: Ja, om man tager Møllerne med eller ikke, er jo heller ikke noget betydeligt, Mølleriets udgør ikke nogen betydelig Del af de Virksomheder, Lovforslaget omfatter. Jeg vil nu sige, at det ikke er saa helt ubetydeligt alligevel. Jeg ved ikke — jeg kan næsten sige selvfølgelig — hvor mange Møller der er i Landet. Men vi vide jo allesammen, hvor mange Kommuner der er, nemlig saadan lige ved 1000, og jeg tror ikke, man regner for meget, naar man regner gennemsnitlig 3 Møller i hver Kommune, idet man saa, vel at mærke, tager Købstadmøllerne med (Afbrydelse). Ja, alle Købstadmøller ere da ikke Dampmøller, jeg kender mange, der ikke ere det, jeg tror, der bliver mange Købstadmøller, man maa tage med, der er